

ביקורי בית

זה בית

"כמעט בכל ביקורי הבית המראה דומה.

כמעט תמיד חונים בצמוד לשיכון ארוך וישן, נטול מספר, לעיתים עם ציפוי שמנסה להסתיר את הדלות מאחורי מסיכה מחייכת; אף פעם אין בעיית חנייה, כי כמעט אין מכוניות פרטיות; כמעט תמיד חדר המדרגות מתפורר ומלא גרפיטי; כמעט תמיד הדירה של התלמידים שלנו מצוייה בקומה העליונה, ללא מעלית כמובן; כמעט תמיד התאורה בחדר המדרגת אינה פועלת; כמעט תמיד הדלתות בדרך למעלה מלאות במדבקות נ- נח- נחמ-נחמן מאומן. ארץ אחרת" (מתוך: 'מקום בעולם' / חיליק טרופר עמ' 203)

קו העוני

מילים: רוני סומק

לחן: חנן יובל

כאילו אפשר למתוח קו ולומר: מתחתיו העוני.
הנה הלחם שבציבעי איפור זולים נהיה שחור
והזיתים בצלחת קטנה על מפת השולחן.
באוויר, עפו יונים במטס הצדעה
לצלילי הפעמון שביד מוכר הנפט בעגלה האדומה,
והיה גם קול הנחיתה של מגפי הגומי באדמה
הבוצית.
הייתי ילד, בבית שקראו לו צריף,
בשכונה שאמרו עליה מעברה.
הקו היחיד שראיתי היה קו האופק
ומתחתיו הכל נראה עוני.

"כשראיתי את הרטיבות והעובש בחדרים, את הצפיפות, את התינוקות הזוחלת על הרצפה הקרה, מתייפחת כשלגופה חיתול בלבד, את הריח שמטהר האוויר ניסה להסוות, כבר הבנתי שיהיה לי הרבה מה לרשום בדו"ח שהיועצת השביעה אותי שלא אשכח למלא.

אבל אז לרגע ראיתי איך דוד מרים את אחותו הקטנה, משעין אותה על כתפו טופח קלות על גבה ואומר בהתלהבות – הנה היא עשתה גרפס, עכשיו הכל בסדר." פתאום גם אצלי השתחרר משהו.

(מחשבות של מחנכת)